

[Formanden]

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring.

Af Taanquist (S) m.fl.
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter lovforslaget skal en pludseligt opstået skade, der skyldes arbejde eller de forhold, hvorunder det udføres, omfattes af arbejdsskadeforsikringsloven.

Forslagsstillerne ønsker, at vi skal væk fra den almindelige definition af et ulykkestilfælde, således at hændelser som forløftning, der er opstået som følge af ekstreme, pludselige belastninger, omfattes af loven.

Efter de gældende regler i arbejdsskadeforsikringslovens § 9, stk. 1, nr. 1, skal der være tale om et ulykkestilfælde. I arbejdsskadesystemet anvendes det ulykkesbegreb, som man anvender i forsikringsretten. For at en begivenhed kan betegnes som et ulykkestilfælde, skal der være tale om en udefra kommende, pludselig begivenhed, som er uafhængig af den sikredes vilje, og som påvirker den sikredes helbredstilstand, eller sagt med andre ord er det ikke skaden, men derimod den begivenhed, der medfører skaden, der skal være opstået pludseligt.

Det lyder meget teknisk, og jeg forstår godt, at for den skadelidte må det afgørende være, at han eller hun har forløftet sig, mens vedkommende har været i arbejde. Jeg bliver imidlertid nødt til at gøre opmærksom på, at hvis ulykkesbegrebet i arbejdsskadeforsikringsloven udvides til enhver pludseligt opstået skade, uanset hvordan den er opstået, vil det betyde et afgørende brud med det ulykkesbegreb, der anvendes inden for forsikringsretten. Det vil medføre et stort pres på arbejdsskadesfor-

sikringssystemet og afgrænsningsvanskeligheder i forhold til tilfælde, der falder uden for loven. Regeringen kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Efter lovforslaget skal sygdomme, som efter medicinsk eller teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger og af monotone og ensidigt gentagne funktioner, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde er udsat for i højere grad end personer uden for sådant arbejde, anses som erhvervssygdomme. Jeg forstår det sådan, at forslagsstillerne ønsker at slå fast i loven, at der er tilstrækkelig medicinsk og teknisk erfaring for, at monotone og ensidigt gentagne funktioner medfører erhvervssygdomme.

Efter Arbejdsskadestyrelsens opfattelse foreligger der ikke en samlet videnskabelig dokumentation, det vil sige, at der ikke er teknisk og medicinsk erfaring for, at visse bevægeapparatslidelser er forårsaget af monotone og ensidigt gentagne funktioner. Derfor er der særlige betingelser for anerkendelse af de lidelser, der allerede i dag er på erhvervssygdomsfortegnelsen, og som kan skyldes bestemte gentagne arbejdsfunktioner. Hvis vi slår fast i loven, at monotone og ensidigt gentagne funktioner medfører erhvervssygdomme, vil det dels betyde en forhøjelse af den samlede erstatning, dels en yderst vanskelig adskillelse af de arbejdsbetingede bevægeapparatslidelser fra andre typer lidelser, der skyldes andre forhold.

Arbejdsskadestyrelsen har ikke oplysninger, der blot med nogenlunde sikkerhed kan bruges til at vurdere omfanget af udgifterne.

Som det vil fremgå af ovenstående, kan regeringen heller ikke gå ind for dette forslag. Jeg regner imidlertid med at fremsætte et lovforslag til afløsning af den gældende arbejdsskadeforsikringslov inden jul, og der vil i den forbindelse blive rig lejlighed til en nærmere drøftelse af problemerne på området.

Taanquist (S):

Når bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, hvorunder dette foregår, pådrager sig visse lidelser i højere grad end personer uden sådant arbejde, bør det anerkendes som en erhvervssygdom, og der bør udbetales erstatning. At det har været tilfældet bl.a. i den sag, der har foranlediget dette